

NORGES ALMENVITENSKAPELIGE FORSKNINGSRÅD
UTREDNINGSAVDELINGEN

U t r e d n i n g e r
o m
a k a d e m i s k   a r b e i d s k r a f t
Melding nr. 5 1960

PROGNOSÉ OVER TILGANGEN PÅ OG BEHOVET FOR
FILOLOGER ÅRENE 1960 - 1975

Desember 1960

PROGNOSÉ OVER TILGANGEN PÅ OG BEHOVET FOR
FILOLOGER ÅRENE 1960 - 1975

I N N H O L D:

	side
Kap. 1. TILGANGEN TIL FILOLOGI-STUDIET	1
" 2. STUDIETIDENS LENGDE OG FRAFALLET UNDER STUDIET	7
" 3. KANDIDATTILGANGEN ÅRENE 1930 - 1959	10
" 4. PROGNOSÉ FOR KANDIDATTILGANGEN 1960 - 1975	11
" 5. KANDIDATENES YRKES- OG ALDERSFORDeling PR. 1/1 1955 OG PR. 1/1 1959	12
" 6. ERSTATNINGSBEHOVET	16
" 7. TILVEKSTBEHOVET I DEN HÖGRE SKOLEN	17
" 8. TILVEKSTBEHOVET I YRKER Utenom DEN HÖGRE SKOLEN	20
" 9. SUM AV ERSTATNINGSBEHOV OG TILVEKSTBEHOV FOR FILOLOGER ÅRENE 1960 - 1975	23
" 10. JAMFÖRING AV BEHOV OG TILGANG	24

VEDLEGGSTABELLER

SAMMENDRAG

INNLEDNING

Denne melding inneholder en analyse av behovet for og tilgangen på filologer for tidsrommet fram til 1975. Den er dels en ajourföring og dels en utvidelse av de oversikter og prognosør som ble utarbeidet ved Norges almenvitenskapelige forskningsråd i 1956 og publisert av Forskningsrådenes fellesutvalg i 1957. Siden de forrige oversikter ble laget er det satt i verk en ny studieordning for filologer som tar sikte på å effektivisere studiet og forkorte studietiden. Det er for tiden en betydelig mangel på filologer, men tilströmningen til studiet har steget sterkt de siste årene. Disse forhold har gjort det nødvendig å revidere og videreføre de prognosør som ble utarbeidet i 1956.

I. TILGANGEN TIL FILOLOGI-STUDIET

Tilgangen før 1960.

Et visst uttrykk for tilgangen til det filologiske studiet har en i det antall studenter som ved immatrikuleringen oppgir at de vil studere filologi. Selv om valg av studium på et så tidlig tidspunkt erfaringmessig er en løs tilknytning til studiet, vil likevel opplysningene fra immatrikuleringen kunne gi visse foreløpige holdepunkter om tilgangen til studiet.

Tab. 1 nedenfor viser hvor mange som har valgt filologi ved immatrikuleringen ved universitetet i Oslo årene 1946-1959.

Tab. 1. Immatrikulerte ved Universitetet i Oslo¹⁾ årene 1946-1959 som har gitt opp at de skal studere filologi.

År	Antall valgt filologi	År	Antall valgt filologi
1946	649	1953	265
1947	496	1954	304
1948	282	1955	356
1949	233	1956	344
1950	247	1957	484
1951	249	1958	468
1952	272	1959	508

1) Det foreligger ikke helt sammenliknbare tall for Universitetet i Bergen.

Tabellen ovenfor viser at tallet på immatrikulerte som ønsket å studere filologi er blitt fordoblet i løpet av 1950-årene. Av det følgende vil det gå fram at tilgangen til studiet har økt relativt sterke enn tab. 1 viser. Det gjelder både for tilgangen samlet og for hvert av universitetene.

Vi får et påliteligere uttrykk for tilstrømmingen til studiet når vi bruker tilgangskriterier som representerer et fastere engasjement i selve fagstudiet enn immatrikuleringen. I det følgende har vi derfor som uttrykk for tilgangen nyttet tallet på studenter som fullfører eksamener som avlegges tidlig i studiet: eksamen i almen språkvitenskap og eksamen i første fag (vanligvis et grunnfag eller mellomfag/bifag).

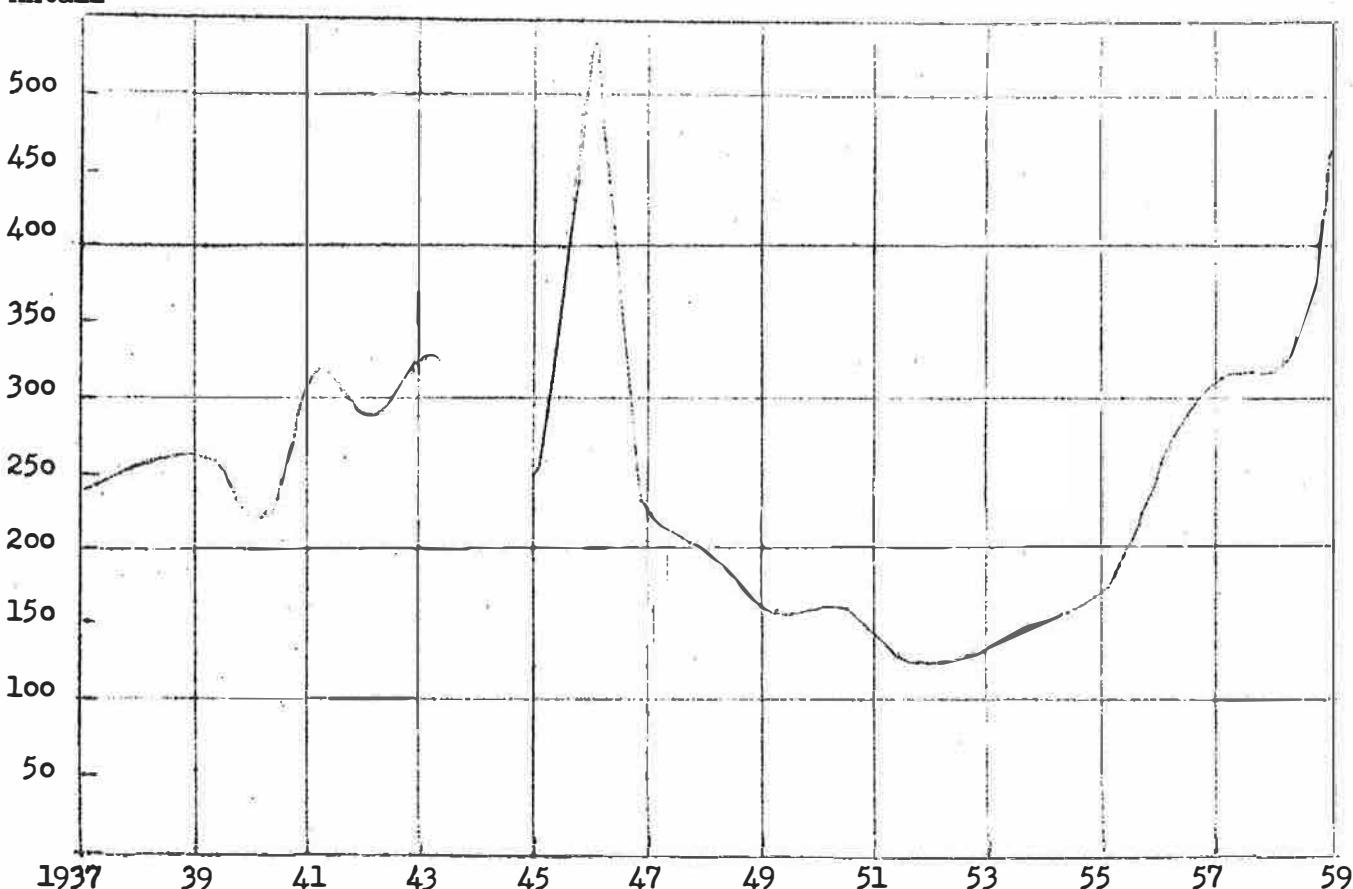
Tab. 2 og fig. 1 nedenfor viser hvor mange studenter som har bestått eksamen i almen språkvitenskap i Bergen og Oslo årene 1937-1959.

Tab. 2. Antall personer bestått eksamen i almen språkvitenskap ved universitetene i Bergen og Oslo årene 1937-1959.

År	Antall tatt eksamen i alm. språkvitenskap i			År	Antall tatt eksamen i alm. språkvitenskap i		
	Bergen	Oslo	I alt		Bergen	Oslo	I alt
1937	-	237	237	1949	27	126	153
1938	-	252	252	1950	13	142	155
1939	-	258	258	1951	17	118	135
1940	-	217	217	1952	15	108	123
1941	-	318	318	1953	22	119	141
1942	-	282	282	1954	20	130	150
1943	-	327	327	1955	25	148	173
1944	-	-	-	1956	42	230	272
1945	-	253	253	1957	36	272	308
1946	-	543	543	1958	44	264	308
1947	-	219	219	1959	58	417	475
1948	-	197	197				

Fig. 1. Diagram over antall personer bestått eksamen i alm. språkvitenskap årene 1937-1959 ved universitetene i Bergen og Oslo.

Antall

Oversikten i tab. 2 viser at tilgangen til studiet sank raskt etter krigen - i begynnelsen av 1950-årene var den under halvparten av det den var før krigen. Fra midten av 1950-årene steg tilgangen igjen sterkt, på de siste 5 årene ble den mer enn 3-doblet.

For å se hvor stor andel av artiumskullene som begynner på filologistudiet - har vi i tabell 3 fordelt de nye studentene etter artiumsår og satt dem i relasjon til kullets størrelse. Tabellen viser både hvor stor prosent av artiumskullet som har tatt almen språkvitenskap og hvilken prosent som har tatt minst ett fag (grunnfag mellom/bifag eller hovedfag). De nederste tallene i kolonnene er foreløpige, da mange med artium fra de siste årene ennå ikke har gjort seg ferdig med sine første universitetseksamener. Det går ofte nokså lang tid fra examen artium til studentene kommer i gang med fagstudiet (se tab. 4 og 5).

Tab. 3. Tilgangen til det filologiske studiet ved universitetene i Bergen og Oslo (pr. 1/1 1960) fra artiumskullene 1936-1959.

Artiumsår	Eksamens i alm. språkvit.		I prosent av antall artianere	Eksamens i minst ett fag (förste fag)		
	Antall artianere	Antall		Antall	I prosent av antall artianere	antall med eks. i alm. språkv.
1936	2375	258	10.86	204	8.59	79.1
1937	2318	231	9.97	191	8.24	82.7
1938	2713	261	9.62	213	7.85	81.6
1939	3008	279	9.28	212	7.05	76.0
1940	3268	249	7.62	185	5.66	74.3
1941	3480	290	8.33	201	5.78	69.3
1942	3515	270	7.68	173	4.92	64.1
1943	3383	268	7.92	180	5.32	67.2
1944	5465	365	6.68	274	5.01	75.1
1945	4713	271	5.75	202	4.29	74.5
1946	4928	255	5.17	168	3.41	65.9
1947	5272	190	3.60	145	2.75	76.3
1948	5338	157	2.94	119	2.23	75.8
1949	5004	148	2.96	114	2.28	77.0
1950	4454	142	3.19	102	2.29	71.8
1951	3821	1) 170	1) 4.45	1) 129	1) 3.38	1) 75.9
1952	3623	140	3.86	99	2.73	70.7
1953	3508	136	3.88	102	2.91	75.0
1954	3525	160	4.54	103	2.92	64.4
1955	3750	193	5.15	134	3.57	69.4
1956	4241	197	-	90	-	-
1957	4522	216	-	60	-	-
1958	4847	181	-	9	-	-
1959	4938	71	-	-	-	-

- 1) Flere personer med artium etter 1950 kan vente å ta eksamen i almen språkvitenskap eller 1. fag etter 1/1 1960. Tallene nederst i kolonnene er derfor foreløpige tall.

Med "förste fag" (i tab. 3 og senere) menes den förste fageksamnen studenten avlegger, uansett om det er eksamen i et grunnfag, bifag, mellomfag eller et hovedfag. Den nye studieordningen fra 1957 innførte betegnelsen mellomfag for det tidligere bifag, og en ny grunnfagseksamen med mer kurspreget undervisning og et mindre pensum enn ved bifagseksamen. Eksamens i ett grunnfag og to mellomfag kreves for å bli cand. mag., med ett grunnfag, ett mellomfag og hovedfag får en tittelen cand. philol.

Det vanlige er at studentene tar bifag eller grunnfag først, men det er mange unntak. Fra hösten 1956 til hösten 1959 tok 478 (61.8%) filologistudenter et bifag som sitt förste fag, 157 (20.3%) tok et grunnfag, 136 (17.6%) et mellomfag og 3 (0.4%) et hovedfag. Under den nye studieordningen må en regne med at en grunnfagseksamen i de fleste tilfelle vil bli den förste fageksamnen studentene

avlegger. Dette vil antakelig etterhvert føre til en forkorting av tidsavstanden examen artium - eksamen i første fag, og til en reduksjon i frafallet mellom almen språkvitenskap og det første fag. - I den overgangstiden vi nå er i, gir ikke statistikken over examina i første fag noe fullgjort bilde av endringene i tilgangen til studiet. -

Av tabell 3 kan vi se hvordan den prosentvise rekryteringen til filologi-studiet fra artiumskullene har gått jevnlig tilbake fra siste halvdel av 1930-årene fram til 1950-årene. Men fra omkring 1950 skjer det et omslag, artianernes studietilbøyelighet begynner igjen å øke. På grunn av den lange tidsavstanden mellom examen artium og de første universitetseksemener, kommer ikke denne økningen i studietilbøyeligheten fullt til uttrykk i tabellen.

Av tab. 3 kan vi også se hvor stort frafall det har vært mellom eksamen i almen språkvitenskap og eksamen i første fag for studenter fra en rekke artiumskull fra tiden før krigen til i dag. Etter krigen har frafallet på dette tidlige trinn i studiet vært ca. 27% (om en tar utgangspunkt i studentene fra artiumskullene 1945-1950).

Et visst inntrykk av hvor lang tid det går fra examen artium til studentene er i gang med filologistudiet kan en få av oversiktene i tab. 4 og 5 nedenfor. Tab. 4 viser den gjennomsnittlige tid og spredningen i tid mellom examen artium og eksamen i almen språkvitenskap for studenter fra artiumskullene 1945-1954 og tilsvarende opplysninger om tidsavstanden fra artium til eksamen i første fag. Tab. 5 viser de samme studentene fordelt prosentvis etter tidsavstanden mellom examen artium og de to universitetseksemenerne.

Tab. 4. Studenter fra artiumskullene 1945-1954 fordelt etter tidsavstanden examen artium - eksamen i almen språkvitenskap og examen artium - første fag. (Kumulerete tall). Gjennomsnittlig tidsavstand examen artium - eksamen i almen språkvitenskap/første fag.

	Antall studenter fullført eksamen i alm. språkvit./første fag i løpet av følgende antall år etter examen artium					Gjennomsn. tid ex. art. - eksamen alm. språkvit./første fag (i år)
	1½ år	3½ år	5½ år	7½ år	Mer enn 7½ år	
Alm. språkvit.	697	1207	1467	1623	1769	3,1
Første fag kvinner	5	239	366	432	479	4,2
" " menn	10	296	576	701	804	4,9
Første fag i alt	15	535	942	1133	1283	4,6

Tab. 5. Studenter fra artiumskullene 1945-1954 fordelt prosentvis etter tidsavstand examen artium - eksamen i alm. språkvitenskap og examen artium - eksamen i første fag. (Kumulerete tall).

	Prosentandel studenter fullført eksamen i alm. språkvit./første fag i løpet av følgende antall år etter examen artium				
	1½ år	3½ år	5½ år	7½ år	Mer enn 7½ år
Alm. språkvit.	39,4	68,2	82,9	91,7	100,0
Første fag kvinner	1,0	49,9	76,4	90,2	100,0
" " menn	1,2	36,8	71,6	87,2	100,0
Første fag i alt	1,2	41,7	73,4	88,3	100,0

Studentene bruker gjennomsnittlig vel 3 år fra artium til eksamen i almen språkvitenskap og over 4½ år før de tar eksamen i sitt første fag. Men spredningen om gjennomsnittet er stor. Over 30% av studentene bruker mer enn 3½ år fra artium til eksamen i almen språkvitenskap og mer enn 25% bruker lengre tid enn 5½ år fram til sitt første fag.

Den lange gjennomsnittstiden og særlig den store spredningen i tid mellom examen artium og de første universitetseksemener skyldes delvis tilgang av studenter som tar annen utdanning eller lønnet arbeid etter artium, - og delvis

Det forutsettes i tab. 6 at i alt 11.5% av artianerne i 1958 og 1959 vil ta eksamen i almen språkvitenskap og at i alt 8.9% av de samme artianere vil ta minst ett filologisk fag. Dette er en meget høy tilgang om vi sammenlikner med rekrutteringen tidligere i etterkrigstiden, men den synes rimelig når vi tar utgangspunkt i de data vi har om den foreløpige fullföring av de to universitets-eksamener. Det ser ut som vi er i ferd med å få igjen den samme høye prosentvise rekruttering fra artiumskullene til filologistudiet som vi hadde i midten av 1930-årene. - Fra artiumskullene i 1960 og senere har vi forutsatt den samme prosentvise rekruttering til filologistudiet som fra kullene i 1958 og 1959. Prognos over antall artianere er nærmere redegjort for i NAVF's melding nr. 3, 1960 "Prognose over tilgangen på elever i gymnaset årene 1960-1975 i hele landet og i de enkelte fylker".

De kvinnelige studenter har utgjort en stigende andel av student-tilgangen i årene etter krigen. Tab. 7 viser fordelingen på kvinner og menn med examen artium og med eksamen i almen språkvitenskap for personer fra artiumskullene 1945-1959.

Tab. 7. Antall artianere og antall med eksamen i alm. språkvitenskap fra artiumskullene 1945-1959 fordelt på kvinner og menn.

Artiums-år	Antall artianere			Antall med eks. i alm. språk.vit.		
	Kvinner	Menn	Prosent-andel kvinner	Kvinner	Menn	Prosent-andel kvinner
1945-49	9649	15606	38.2	412	609	40.4
1950-54	7539	11392	39.8	326	422	43.6
1955	1503	2247	40.1	79	114	40.9
1956	1703	2538	40.2	83	114	42.1
1957	1861	2661	41.2	106	110	49.1
1958	2057	2790	42.4	98	83	54.1
1959	2059	2879	41.7	34	37	47.9

Av den framtidige tilgangen til eksamen i almen språkvitenskap er det forutsatt at kvinner utgjør 50% eller tilsvarer samme andel som gjennomsnittlig for de tre siste kullene i tabellen ovenfor. Av studenter som tar minst ett fag er det antatt at 48.0% vil være kvinner, et prosenttall vi er kommet fram til etter en analyse av fullföringen av förste fag för kvinnor och menn särskilt (tab. 2 og 3 i vedlegget).

Når en har anslått hvor stor prosent av artiumskullet som kommer til å ta almen språkvitenskap og minst ett fag, og kjenner spredningen i tidsavstand mellom artium og de to eksamener, kan en stille opp en prognose over hvor mange studenter som vil fullföre disse eksamener hvert år. I tab. 8 er gjengitt en slik prognose for årene 1960-1975. De fullförlingsprosenter som er nytta i prognosene er nærmere redegjort for i tab. 1 - 3 i vedlegget.

Tab. 8. Prognose over antall studenter som tar eksamen i almen språkvitenskap og antall som tar sitt förste filologiske fag i årene 1960-1975.

År for eksamen i almen språkvitenskap eller förste fag	Antall med eksamen i:			
	almen språkvitenskap	Minst ett filologisk fag		
		Kvinner	Menn	I alt
1960	508	165	181	346
1961	526	165	182	347
1962	574	182	201	383
1963	647	209	223	432
1964	771	238	253	491
1965	894	283	297	580
1966	1014	331	349	680
1967	1138	379	390	769
1968	1223	426	448	874
1969	1270	469	491	960
1970	1309	495	518	1013
1971	1358	505	538	1043
1972	1355	518	554	1072
1973	1428	525	566	1091
1974	1481	536	574	1110
1975	1532	554	589	1143

Ifølge prognosene i tab. 8 vil tilgangen til det filologiske studiet bli 3-doblet i årene fram til 1975. Særlig sterkt ventes økningen å bli i første halvdel av 1960-årene. Denne anslatte økningen i studenttilgangen tenkes å komme i stand som følge av de store artiumskullene som ventes i årene framover, og en studietilbøyelighet bland artianerne like høy som de siste par årene. Tallene i tab. 8 må betraktes som et regneeksempel bygget på tendensen i det foreliggende statistiske materiale. Det er flere faktorer som kan komme til å motvirke den utvikling som er skissert ovenfor. En bedre dekning av behovet og frykt for fremtidig overproduksjon av filologer kan føre til en lavere studie-tilbøyelighet enn vi har i dag. Undervisningskapasiteten kan bli en begrensende faktor, - det vil avhenge av utbyggingstakten ved de historisk-filosofiske fakultetene i Bergen og Oslo og ved lærerhøgskolen i Trondheim.

2. STUDIETIDENS LENGDE OG FRAFALLET UNDER STUDIET

Tidsavstanden fra examen artium til avsluttende eksamen ("brutto-studietid") og spredningen i tidsavstand er undersøkt for alle som har tatt adjunkt- og lektor-eksamen i årene 1930-59. Et inntrykk av den lange studietiden og spredningen i studietid får en av tabell 9 nedenfor som viser hvor stor prosent-andel av lektorene og adjunktene som har brukt henholdsvis 11 år eller mer og 15 år eller mer mellom examen artium og avsluttende eksamen.

Tab. 9. Prosentandel av lektorer og adjunkter som har brukt henholdsvis 11 år eller mer og 15 år eller mer på fullföring av studiet (fra ex. art.)

År for lektor- eller adjunkt- eksamen	Brukt 11 år eller mer på å fullföre studiet		Brukt 15 år eller mer på å fullföre studiet	
	Lektorer	Adjunkter	Lektorer	Adjunkter
1930-34	29.3%	15.6%	9.2%	5.2%
1935-39	25.5%	27.1%	7.8%	7.5%
1940-44	14.7%	14.1%	6.5%	8.0%
1945-49	33.2%	22.3%	8.0%	6.6%
1950-54	37.4%	19.7%	10.6%	5.4%
1955-59	46.1%	28.7%	16.9%	14.0%

Tabellen viser at den del av de ferdige kandidatene som har brukt lang tid på fullföringen av studiet, har økt sterkt etter krigen. Hele 46.1% av dem som tok lektor-eksamen i perioden 1955-59 har bruktt 11 år eller mer og 17% 15 år eller mer på fullföringen av studiet (brutto-studietid), mens de tilsvarende tall for perioden 1940-44 var 15% og 6.5%. Dette skyldes delvis at kandidater med lang studietid fra de store begynnerkull för og under krigen blir ferdige samtidig med de "raskeste" fra de små begynnerkull etter krigen, og delvis at det har foregått en reell forlengelse av studietiden. (Se vedlegg 12, 13 og 14).

Tabell 10 viser den gjennomsnittlige tidsavstand mellom examen artium og avsluttende eksamen for personer med lektor- og adjunkt-eksamen i årene 1930-59, spesifisert for kvinner og menn. Spesifikasjoner for de enkelte år finnes i tabell-vedlegget. De höye tall for gjennomsnittlig studietid etter krigen er også influert av det forhold at kandidater fra de store begynnerkull för og under krigen er blitt ferdig sammen med de kandidater fra de små begynnerkull etter krigen som er tidligst ute med sin eksamen. Når bruttostudietiden har økt de siste årene, er antakelig en av årsakene at de økte arbeidsmulighetene for filologer har ført til större fullföring bland eldre studenter som tidligere hadde brutt av studiet.

Tab. 10. Gjennomsnittlig tidsavstand examen artium - adjunkteksemene/lektor-eksamen for alle som har fullfört disse eksamener i årene 1930-59.

År for lektor- eller adjunkt-eksamen	Gjennomsnittlig tidsavstand i år mellom eksamen artium og avsluttende eksamen for:						
	Alle med lektor-eksamen			Alle med adjunkt-eksamen			
	Kvinner	Menn	I alt	Kvinner	Menn	I alt	
1930-1934	9.9	9.6	9.7	8.1	9.2	8.7	
1935-1939	10.0	9.4	9.5	8.6	8.7	8.7	
1940-1944	10.4	8.3	8.8	8.7	7.4	7.9	
1945-1949	12.3	10.3	10.7	10.3	9.2	9.6	
1950-1954	11.9	10.2	10.4	8.6	8.7	8.6	
1955-1959	12.0	11.4	11.5	10.1	9.9	10.0	

I tabell 11 er den gjennomsnittlige studietid beregnet for kandidater som tilhører 4 grupper av artiumskull. Her er ikke den gjennomsnittlige studietid påvirket av endringer i begynnerkullenes størrelse. På den annen side vil tallene for gjennomsnittlig studietid være for lave for de siste artiumsår-gruppene, da de som bruker lengst tid ennå ikke er ferdig med sin eksamen. Så sent som i 1959 hadde 21% av kandidatene med filologisk embetseksemene artium fra årene under eller før krigen.

Tab. 11. Gjennomsnittlig tidsavstand (i år) fra examen artium til adjunkteksemene/lektor-eksamen for adjunkter/lektorer med artium i årene 1930-49. Kandidatene fordelt etter artiumsår.

Artiumsår	Tidsavstanden examen artium - adjunkt-eksamen/lektor-eksamen i gjennomsnitt						
	Alle med lektor-eksamen			Alle med adjunkt-eksamen			
	Kvinner	Menn	I alt	Kvinner	Menn	I alt	
1930-1934	9.9	9.2	9.4	8.7	9.7	9.2	
1935-1939	11.7	10.0	10.3	8.8	9.0	8.9	
1940-1944	11.4	9.9	10.1	9.3	9.2	9.2	
1945-1949	9.4	9.0	9.1	7.3	7.8	7.6	

På grunn av den lange studietiden er det vanskelig å gi et aktuelt uttrykk for frafallet i studiet. I tabellene 5 - 8 i vedlegget gis oversikten over fullföringsforlöpet og fullföringsprosenter för det filologiske studiet med utgangspunkt i det antall personer som har avlagt eksamen i almen språkvitenskap.

Oversiktene omfatter kandidatene med artium i årene 1936-1957, fordelt på de respektive artiumskull. De kummulerte prosent-tall i tabellene gir anledning til sammenlikning kullene imellom av hvor höy prosentvis fullföring som er oppnådd i löpet av bestemte antall år etter examen artium.

Oversikten viser at det er stor spredning i fullföringstid og relativt lav fullföring av studiet. Studentene fra artiumskullene 1936-38 har höyere fullföringss prosent enn noen senere kull - omkring 50% fullföring för menn og 20-25% för kvinnor (med lektoreksamens). För manliga studenter med artium efter 1939 är det ingen kull som har oppnådd en fullföring av lektor-eksamen på 50%. De höyesten fullföringss prosenter viser artiumskullene 1940 med 48.8% och 1944 med 46.6% för manliga studenter. För kvinnor med artium efter 1939 är det ingen kull som har oppnådd en fullföringss prosent till lektor-eksamen på 20%. Artiumskullene 1940 och 1945 viser här de höyesten fullföringss prosenter med henholdsvis 12.6% och 18.0% som fullförer lektor-eksamen.

Om en slår sammen fullföringss prosentene för lektor- och adjunkt-eksamen för studenter med artium efter 1939, viser det seg at en kommer opp i en total fullföring¹⁾ på 60-65% för menn og 30-35% för kvinner i löpet av 15-20 år etter examen artium. Materialet viser at det er en stor grad av likhet mellom de enkelte kulls fullföringssforllop. Krigskullene med artium i årene 1941-43 viser imidlertid en tendens til noe lavere total fullföring enn kullene før og etter krigen.

På grunn av den nye studieordningen er det vanskelig å forutsi fullföringssforllopet för dem som studerer filologi i dag og som vil gjöre det i tiden framover. I vår prognose har vi regnet med at gjennomsnittlig 53% av de manliga og 22% av de kvinnelige filologi-studenter vil fullföre lektor-eksamen. Videre antar vi at gjennomsnittlig 75% av mennene og 35% av kvinnene fullförer enten lektor- eller adjunkt-eksamen, og for kvinnor og menn under ett, at ca. 52% avslutte studiet enten som cand. philol. eller cand. mag. Det er ved beregningen av disse prosentene tatt hensyn til tendensen i materialet i de siste årene, og videre at den nye studieordningen vil virke til å heve fullföringss prosentene noe. Prognosens må revideres når en får mer erfaring för hvordan den nye studieordningen påvirker frafallet og studietidens lengde.

-
- 1) Total fullföringss prosent: Antall lektorar + antall adjunkter som har fullfört eksamen i prosent av antall med eksamen i almen språkvitenskap.

4. PROGNOSÉ FOR KANDIDATTILGANGEN 1960 - 1975

Prognosén över antal nya kandidater bygger på en rekke förutsättningar som en skall göra närmare rede för i det fölgande.

Det är först gjort et anslag över den framtidige tillgång til det filologiske studium. Som tillgangskriterium har en valgt å bruke det antall fra hvert av artiumskullene som ventes å ta eksamen i almen språkvitenskap. Framgangsmåten og resultatene av denne beregning går fram av kapittel 1.

De förutsättningar vi har lagt til grunn når det gjelder fullföringen av studiet, bygger på en analys av fullföringsforlöpet för alle begynnerkull av filologer med artium i årene 1936-59. Som nevnt tidligere er det empiriske materialet denne prognose bygger på enda ikke särskilt påverkat av den nya studieordningen. Dette gjør det svært vanskelig å forutsi den framtidige fullföringssstruktur for filologstudentene. Selv om den nya studieordningen og et bedre utbygget stipendsystem vil bidra til å forkorte studietiden og senke frafallsprosenten i framtiden, er det også momenter som taler i motsatt retning. Den store tillgången til studiet som vil komme utover i 1960-årene kan bl.a. føre med seg plassmangel på lesesaler, på kurser og på forelesninger.

Forutsättningen om fullföringstakten til lektor/adjunktskolen for henholdsvis kvinner og menn går förövrig fram av tab. 4-7 i vedlegget og av kommentarene i avsnitt 2.

Resultatet av prognoseberegningen går fram av tabell 13 nedenfor.

Tab. 13. Anslag for kandidattilgangen de enkelte år i perioden 1960-75.

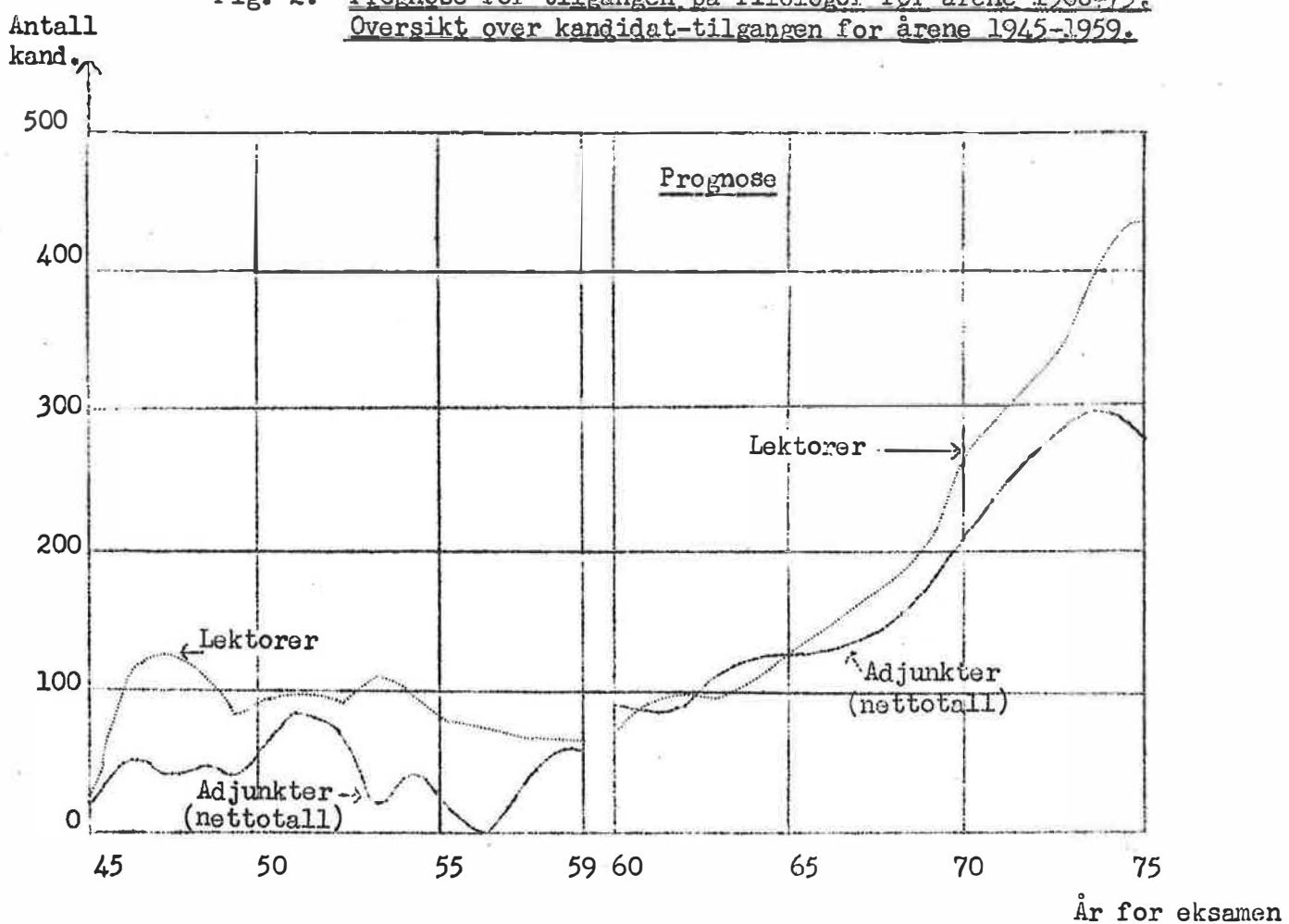
	Kandidater de enkelte år															
	1960	1961	1962	1963	1964	1965	1966	1967	1968	1969	1970	1971	1972	1973	1974	1975
Lektorer	69	87	88	96	107	121	140	157	185	209	251	292	333	368	410	441
Adjunkter ¹⁾	81	77	94	108	114	120	119	125	143	182	205	240	263	293	285	274

1) Nettotall.

Ifölge prognosén vil det i 5-årsperioden 1960-64 bli uteksaminert 447 nya lektorer och 474 nya adjunkter (nettottall), i 5-årsperioden 1965-69 812 lektorer och 689 adjunkter (nettottall) och i 5-årsperioden 1970-74 1654 lektorer och 1286 adjunkter (nettottall). Regnet i årlig gjennomsnitt blir tallene i årene 1960-64 89 nya lektorer och 95 nya adjunkter pr. år, i årene 1965-69 162 nya lektorer och 138 nya adjunkter och i årene 1970-74 331 nya lektorer och 257 nya adjunkter.

Til sammenlikning er det i perioden 1946-59 uteksaminert 87 lektorer og 41 adjunkter pr. år. Som tallene viser vil det foregå en veldig økning i tallet på nye kandidater i årene framover. Det er särskilt tre faktorer som kan forklare denne veksten, de store födselskullene fra 1943 og senere, den ökende prosent av ungdommen som söker til gymnasiet og den ökta studietilbøyelighet blant artianerne.

Fig. 2. Prognose for tilgangen på filologor for årene 1960-75.
Oversikt over kandidat-tilgangen for årene 1945-1959.

5. KANDIDATENES YRKES- OG ALDERSFORDELING PR. 1/1 1955 OG PR. 1/1 1959

Tallene i tab. 14 og 15 over kandidatenes yrkesfordeling pr. 1/1 1955 bygger på beregninger foretatt ved NAVF i 1956 (gjenngitt i "Om tilgangen på og behovet for akademisk arbeidskraft", Universitetsforlaget 1957).

Tallene for 1/1 1959 er bygget opp på følgende måte: Totaltallene er fremkommet ved at en til tallene pr. 1/1 1955 har lagt til antall ry-uteksaminerte kandidater i tidsrommet 1/1 1955 - 1/1 1959. Herfra har en trukket fra alle som har falt for aldersgrensen i dette tidsrommet (65 år for kvinner og 70 år for menn). Videre har vi trukket fra en beregnet avgang på grunn av dødsfall, bygd på kjent aldersfordeling og Statistisk Sentralbyrås døds-sannsynligheter innen hver aldersgruppe. - Når det gjelder fordelingen på yrker bygger antall sysselsatte i den høgre skolen pr. 1/1 1959 på en fullstendig telling. Sysselsatte ved universitet og forskning og i offentlig administrasjon bygger på en registrering ved hjelp av forskjellige kilder som Statskalenderen, lønningslister fra forskningsrådene m.m. Sysselsatte i andre yrker framkommer da som en reststørrelse.

samlede antall filologer i yrkesvirk som alder var i 1955 2732 kandidater, mens det tilsvarende tall i 1959 var økt til 2963. Av filologene i 1955 var 753 kvinner (27.6%) og 1979 menn (72.4%), de tilsvarende tallene i 1959 var 820 kvinner (27.7%) og 2143 menn (72.3%). Tabellene viser videre at av det samlede antall filologer ansatt i den högre skolen var i 1955 20.4% kvinner og 79.6% menn, og den tilsvarende fordeling i 1959 var 22.2% kvinner og 77.8% menn.

I tabellene 16 og 17 er filologenes yrkesfordeling pr. 1/1 1959 sammenliknet med tilsvarende oversikter for 1947 og 1955.

Tab. 16. Lektorer under pensjonsalder, fordelt etter sysselsetting hösten 1947, 1/1.55 og 1/1.59. (Pensjonsalder 65 år for kvinner og 70 år for menn).

Yrke	1947		1955		1959	
	Antall	%	Antall	%	Antall	%
Den högre skolen, universitet, högskoler m.m.	1092	77.1	1439	72.7	1608	74.5
Andre yrker og yrkesuvirksomme	325	22.9	541	27.3	549	25.5
I alt	1417	100	1980	100	2157	100

Tab. 17. Adjunkter under pensjonsalder, fordelt etter sysselsetting hösten 1947, 1/1.55 og 1/1.59. (Pensjonsalder 65 år for kvinner og 70 år for menn).

Yrke	1947		1955		1959	
	Antall	%	Antall	%	Antall	%
Den högre skolen, universitet, högskoler m.m.	132	33.9	209	27.8	340	42.1
Andre yrker og yrkesuvirksomme	257	66.1	543	72.2	466	57.9
I alt	389	100	752	100	806	100

Av tabellene 16 og 17 ovenfor fremgår det at den andelen av lektorene som var sysselsatt i undervisning og forskning sank i perioden 1947-55 fra 77.1% til 72.7%, men har senere steget igjen fram til 1959 da den var 74.5%. Andelen adjunkter sysselsatt i undervisning og forskning var 33.9% i 1947, 27.8% i 1955 og steg så til 42.1% i 1959. Det absolute antall lektorer og adjunkter sysselsatt i undervisning og forskning har imidlertid steget i hele perioden 1947-59.

Av tabellene 18 og 19 fremgår det at gjennomsnittsalderen for filologer sysselsatt i den högre skolen har steget fra 1955 til 1959, fra 43.3 år til 45.5 år for lektorer og fra 40.2 år til 41.6 år for adjunkter. De tilsvarende tall for filologer med lektoreksamen sysselsatt i yrker utenom den högre skolen var 40.1 år i 1955 og 39.8 år i 1959, og for filologer med adjunkteksemten henholdsvis 35.3 år og 35.5 år. Gjennomsnittsalderen for filologer sysselsatt i den högre skolen var altså ca. 3 år höyere for lektorer og ca. 5 år höyere for adjunkter enn for de tilsvarende som var ansatt i andre yrker. Den lavere gjennomsnittsalder for adjunkter i yrker utenom skolen skyldes i noen grad at gruppen inneholder adjunkter som utdanner seg videre.

Videre fremgår det av tabellene 18 og 19 at av de helt unge kandidatene (under 30 år) var relativt færre ansatt i den högre skolen i 1959 enn i 1955. For lektorene har denne prosent sunket fra 32.1% i 1955 til 11.5% i 1959, og for adjunkter fra 12.9% til 9.0%. Ser en på alle kandidatene under 35 år gjør den samme tendens seg gjeldene for lektorene, mens en får den omvendte utvikling for adjunktene. Den andelen av lektorene under 35 år som var sysselsatt i den högre skolen sank fra 45.6% i 1955 til 38.6% i 1959, mens den tilsvarende prosentandelen for adjunktene steg fra 15.2% i 1955 til 20.3% i 1959.

Det er av interesse å få vite om i hvilken grad filologer skifter yrkesområde i løpet av sin karriere og hvilke yrker de har preferanse for på ulike alderstrinn. Denne undersökselsen kan ikke si mye om dette spørsmålet, men noen foreløpige holdepunkter kan vi få om vi sammenlikner aldersgruppene på de to tellingstidspunktene i tabellene 18 og 19. Kandidater i aldersgruppen 25-29 år i 1955 vil stort sett befinner seg i aldersgruppen 30-34 år i 1959 osv. Leser vi tabellene med en slik sammenlikning for øyet, finner vi at det har foregått store forskyvninger mellom antall ansatte i den högre skolen og i andre yrker i aldersgruppene opp til 49 år. For aldersgruppene 50 år og oppover er det imidlertid ingen vesentlig forskyvninger. For lektorene finner en den mest påfallende forskyvning i alderen mellom 35 og 44 år. I 1955 var det i aldersgruppen 35-39 år ansatt 291 kandidater i den högre skolen og 167 kandidater i andre yrker, mens det i 1959 i aldersgruppen 40-44 år var ansatt 320 kandidater i den högre skolen og 125 kandidater i andre yrker. Denne endring må sannsynligvis ha sin årsak i at endel kandidater i alderen 35-39 år har sökt seg fra andre yrker og over i den högre skolen. For adjunktene finner en også den mest påfallende forskyvning i alderen mellom 35 og 44 år. Den store nedgangen fra aldersgruppen 35-39 år i 1955 til aldersgruppen 40-44 år i 1959 henger sammen med at endel av adjunktene har tatt lektoreksamen i perioden.

Den konklusjon sammenlikningen ovenfor kan lede til, er at mange av de unge ferdige kandidater vegrer seg for å begynne i den högre skolen straks etter eksamen - at de først forsøker å skape seg en karriere i andre yrker. I en alder av 35-39 år søker så endel av disse kandidatene seg over til den högre skolen. Vi har imidlertid ikke noe materiale som kan belyse årsakene til denne skifting av yrke.

6. ERSTATNINGSBEHOVET

Erstatningsbehovet i et tidsrom er det antall kandidater som trengs for å holde bestanden vedlike i samme tidsrom, - for å oppveie avgang ved død, uförhet og på grunn av oppnådd aldersgrense. En oversikt over erstatningsbehovet fram til 1980 er gitt i tabell 20. På grunn av manglende opplysninger om uförhet, har vi ikke kunnet ta hensyn til denne faktor i det følgende. Dersom prosentandelen av uføre er konstant fra år til år, vil dette imidlertid ikke bety noe for beregningsresultatet.

Erstatningsbehovet på grunn av dödelighet er basert på dödelighetstabellene slik de var i 1955 (Statistisk Årbok 1958). Behovet p.g.a. oppnådd pensjonsalder bygger på en aldersgrense på 70 år for menn. For kvinner var aldersgrensen tidligere 65 år for de offentlig ansatte. Men etter den nye lov om aldersgrenser for offentlige tjenestemenn av 21. desember 1956, skal den vanlige aldersgrensen være 70 år både for kvinner og menn. Det er imidlertid visse overgangsbestemmelser. Noen grupper av tjenestemenn kan gå av etter den tidligere aldersgrensen. Det gjelder dem som ikke har mer enn 10 år igjen til denne aldersgrensen eller som - og da uten hensyn til alderen - var medlem av Statens Pensjonskasse før 23. april 1937. En konsekvens av dette blir vel at de kvinner som har 30 års ansienitet eller mer ved fylte 65 år sannsynligvis vil slutte, mens de andre vil fortsette fram til 70 års-grensen, for dermed å få så stort pensjonsgrunnlag som mulig.

I våre beregninger har vi gått ut fra at i perioden fram til 1965, vil halvparten av de kvinnelige lærere som går av i den högre skolen slutte ved 65 års-grensen og resten ved fylte 70 år. Etter 1965 forutsetter vi at alle fortsetter til 70 års-grensen.

Tab. 20. Erstatningsbehov for filologer fram til 1980 som følge av avgang ved död og aldersgrensel)

Tidsrom	Antall med lektoreksamen			Antall med adjunktektsamen			Filologer i alt		
	Kvinner	Menn	I alt	Kvinner	Menn	I alt	Kvinner	Menn	I alt
1/1 1959 - 1/1 1960	6	24	30	2	1	3	8	25	33
1/1 1960 - 1/1 1965	21	125	146	11	16	27	32	141	173
1/1 1965 - 1/1 1970	22	141	163	12	19	31	34	160	194
1/1 1970 - 1/1 1975	52	188	240	30	23	53	82	211	293
1/1 1975 - 1/1 1980	67	210	277	36	29	65	103	239	342

- 1) Det er ikke her medregnet avgang ved död for personer uteksaminert etter 1/1 1959.

7. TILVEKSTBEHOVET I DEN HÖGRE SKOLEN

Med den högre skolen menes her den linjedelte ungdomsskolen, realskolen og gymnasiet. - De beregninger som er gjort om behovet for filologer i det følgende bør mer betraktes som regneeksempler bygget på visse alternative forutsetninger, enn som prognose over den sannsynlige utvikling. Mange av forutsetningene vil være usikre - de kan lett påvirkes av skolepolitiske reformer og endringer i ungdommens skolevaner. Noen av forutsetningene kan bestemmes direkte av undervisningsmyndighetene, andre kan bare indirekte påvirkes av offentlige tiltak.

Mange av usikkerhetsmomentene knytter seg til innföringen av den linjedelte ungdomsskolen: 1) Hvor raskt vil ungdomsskolen bli gjennomfört. 2) Hvordan vil elevene fordele seg på praktiske og teoretiske linjer. 3) Hvor mange vil gå et 10. frivillig år. 4) Hvordan vil 9 års obligatorisk skolegang virke på sökningen til gymnasiet. 5) Hvilken utdanning skal lærerne i ungdomsskolen ha. - I det følgende skal vi redegjøre for de forutsetninger som er nytten i beregningene.

Det antas at den linjedelte ungdomsskolen vil være fullt utbygget i hele landet i skoleåret 1970/71, og at vi vil få en skoleordning med 6 års grunnskole og 3 års ungdomsskole med ett frivillig 10. skoleår. Det forutsettes videre at vi får en linjedeling på 8. klassetrinn, og følgende 3 linjer: g-linjen - den gymnasforberedende linjen med 2 språkfag, y-linjen - den yrkesmerkte linjen og a-linjen - den almementeoretiske linjen med ett språkfag. - Det finnes flere linjer enn disse 3. Særlig er den som er kalt y-linjen delt opp ytterligere ved enkelte skoler. Men timetallet i teoretiske fag varierer ikke så sterkt innen denne finere oppdeling at det har vært nødvendig her å regne med mer enn 3 linjer. For å forenkle beregningene har vi nedenfor slått sammen 8. og 9. klasse på g-linjen med 1. og 2. klasse i realskolen.

For elevsökningen til gymnaset, til de enkelte linjer i ungdomsskolen og til det 10. frivillige året, har vi utarbeidet to alternativer. Etter det første alternativet vil 50% av elevene i ungdomsskolen gå på den gymnasforberedende linjen, 33.3% på den yrkesbetonte og resten, 16.7% på den almene linjen. Vi forutsetter at allerede fra og med skoleåret 1962/63 vil 50% av ungdomskullet gå enten gjennom realskolen eller g-linjen. For elevtallet på y- og a-linjen forutsettes elevandelen av ungdomskullet å stige jevnt (lineært) fra skoleåret 1960/61 til 1970/71.

I det andre alternativet regner vi med at elevströmmen deler seg i 3 like store deler på de 3 linjene. Da vi i dag har en höyere andel av ungdomskullet på g-linjen og i realskolen enn den som svarer til dette alternativet, forutsetter vi en gradvis minsking i g-linjeandelen fram til skoleåret 1970/71.

Det er enda uvisst hvordan det 10. frivillige år i ungdomsskolen vil bli organisert. Det tenkes her å fungere både som et avsluttende almenutdannende år og som et gjennomgangsår for elever som ønsker å korrigere for sitt linjevalg i ungdomsskolen med tanke på videreutdanning i teoretisk eller praktisk retning. Vi har derfor forutsatt en linjedeling også på dette trinn, i teoretiske og yrkesbetonte linjer. I alternativ 1 har vi regnet med at det antall elever som søker til et 10. skoleår enten i gymnas eller i linjedelt ungdomsskole, vil øke jevnt til 75% av ungdomskullet i 1970/71. Den del av ungdommen som velger det 10. år, enten i gymnas eller på en teoretisk betont linje i ungdomsskolen/realskolen, forutsettes å utgjøre 50% av 17-årskullet allerede i skoleåret 1962/63. Det må her nevnes at elevtallet i 3. klasse i realskole og gymnas allerede i skoleåret 1959/60 utgjorde 42.5% av 17-årskullet. I skoleårene 1960/61 og 1961/62 vil elevtallet utgjøre henholdsvis 46.8% og 49.8% av alderskullet - om vi tar utgangspunkt i de elever som i dag befinner seg på lavere klassetrinn i realskolen og om vi tar hensyn til et forholdsmessig tillegg av privatister og elever som når fram til 3. klassenivå med kortere skolegang. Etter alternativ 2 vil elevströmmen gjennom det 10. skoleåret øke jevnt til 70% i 1970/71. For hele prognoseperioden 1960-1975 regner vi med at samme prosentandel av ungdomskullet som i skoleåret 1959/60 (42.5%) vil velge gymnas eller et 10. frivillig år på en teoretisk linje i ungdomsskolen/realskolen.

For gymnaset går alternativ 1 ut på at artianerhyppigheten fortsetter å stige til den nær ca. 24% av ungdomskullet i 1975. Denne økningen tenkes å komme i stand ved en gradvis økning i rekrutteringen i de fylker som i dag har lav skolesökning. - Alternativ 2 forutsetter at artianerhyppigheten stabiliserer seg på 18% i 1964. Disse prognosene for gymnaset er hentet fra N.A.V.F.'s melding nr. 3, 1960¹⁾ hvor det er gjort nærmere rede for forutsetninger og beregningsmåte.

For å bestemme filologbehovet er det så nødvendig å vite hvor mange klasseenheter vi vil få på de ulike klassetrinn og linjer, hvor mange undervisningstimer de filologiske fag krever, hvor stor del av disse timene som forutsettes dekket av universitetsutdannede lærere, og til slutt antall undervisningstimer pr. lærer.

Våre forutsetninger om antall uketimer i de filologiske fag går fram av tabell 21. Som filologiske fag har vi regnet alle fag utenom ferdighetsfag, realfag og kristendomskunnskap. Geografitimene har vi delt likt mellom filologer og realister. Vi har bygget på eksisterende timefordelingsplaner for den högre skolen supplert med foreløpige fagplaner for den linjedelte ungdomsskolen der slike foreligger (fra Forsöksrådet). For realskolen og g-linjen (8. og 9. skoleår) som vi her har slått sammen, bruker vi timefordelingstabell for realskolen fram til skoleåret 1965/66, deretter en timefordelingstabell som er foreslått for g-linjen.

1) "Prognose over tilgangen på elever i gymnaset årene 1960-1975 i hele landet og de enkelte fylker".

Tab. 21. Forutsetninger om antall filolog-timer pr. uke på de enkelte klasse-trinn og linjer i realskole, linjedelt ungdomsskole og gymnas.

Tidsrom 7. skoleår	8. skoleår			9. skoleår			10. skoleår			Real-gymnas			Språklig gymnas		
	1. real-skoleklasse			2. real-skoleklasse			3. real-skoleklasse								
	linje: g a y			linje: g a y			linje: yrkes- merkt teo- retisk			1. gym.	2. gym.	3. gym.	1. gym.	2. gym.	3. gym.
1960/65	13	16	13	9	18	14.5	6	10	17	19.5	16	15.5	21.5	25	26
1965/75	13	17	13	9	18.5	14.5	6	10	17	19.5	16	15.5	21.5	25	26

Kilde: "Norsk skole" nr. 5 1958, "Den högre skolen" nr. 12 1959
og "Undervisningsplan för den högre skole".

For gymaset har vi forutsatt at lærerbehovet i teoretiske fag i prinsippet skal dekkes av universitetsutdannede lærere - i prognosene har vi regnet med at 95% av "filolog"-timene i gymaset dekkes av lektorer og adjunkter. For den linjedelte ungdomsskolen er det usikkert hvordan lærerbehovet fordeler seg på utdanningskategorier. I en offentlig svensk utredning i 1958 "Lärarbrist och läraröverskott" ble det regnet med to alternativer for hvor stor prosent av undervisningsbehovet i teoretiske fag på enhetsskolens högstadium som skulle dekkes av universitetsutdannede lærere, nemlig 55% og 60%. I våre beregninger har vi forutsatt en dekning på 60%¹⁾. Vi har i beregningene av filologbehovet inkludert teoritimetene på de yrkesmerkte linjene i ungdomsskolen. For det 7. skoleåret har vi inkludert teoritimetene i alt. la og lb, men ikke i alt. 2a og 2b.

Vi har forutsatt at lærerne skal ha en undervisningsplikt på 24 timer pr. uke på alle linjer og klassetrinn. - For å beregne lærerbehovet, må vi også få bestemt det framtidige antall klasse-enheter. Tallet på klasser avhenger av det samlede elevtall - som følger av våre tidligere forutsetninger - og av klassenes størrelse. Her har vi innført to alternativ a) med 25 elever pr. klasse konstant for hele prognoseperioden og b) med 25 elever pr. klasse i 1960, deretter jevn økning til 30 elever i 1965 og så jevn minsking av elevtallet til 25 pr. klasse i 1970 og til 20 i 1975.

Hvor godt den högre skolen vil være forsynt med filologer etter disse forutsetningene sammenliknet med det som har vært vanlig de senere årene, får en ved å se på "filologtettheten" i skolen, d.v.s. antall elever pr. filolog (lektor eller adjunkt). I skoleåret 1954/55 var det i den högre skolen - realskole og gymnas under ett - 32.5 elever pr. filolog, i 1958/59 var dette forholdstallet steget til 40.5. Etter forutsetningene ovenfor vil vi i prognoseperioden etter alternativ 1 få 31.2 elever pr. filolog i gymaset og 58.8 på g-linjen/realskolen. - For gymaset og g-linjen under ett vil forholdstallet svinge noe, da elevtallet i de to skoleslag har ulik vekstrate. I 1965 vil våre forutsetninger gi 45.7 elever pr. filolog i gjennomsnitt for g-linjen og gymaset. Vi forutsetter altså en lavere filologhyppighet enn vi tidligere har hatt. På den annen side representerer dette forholdstallet en filologdekning som er større enn den vi kan regne med å få realisert de nærmeste årene. Som det vil gå fram av det følgende, vil vi med de forutsetninger vi har gått ut fra, få et underskudd på filologer som vil være i mange år. Det vil derfor bli en stor etterspørsel etter andre lærere til erstatning for de filologer som ikke kan skaffes. Dette kan under visse forutsetninger føre til at en del av det behov for filologer vi her regner med varig faller bort, og at det kan oppstå balanse på arbeidsmarkedet for filologer tidligere enn antatt. Dette problem er drøftet nærmere i kapittel 10. Her vil vi peke på at alternativ b) med varierende klassestørrelse vil gi en bedre tilpassing til tilgangssituasjonen enn alternativ a) med fastlåst undervisningsstandard. Nå er det kanskje tvilsomt om det er mulig (eller forsvarlig) med et så högt gjennomsnittlig elevtall pr. klasse som 30. Men en tilsvarende elev/lærer-relasjon vil kanskje heller komme i stand ved et noe lavere gjennomsnittstall enn ca. 30 elever pr. klasse og noe mer overtid ved enkelte skoler enn nå.

1) Det må presiseres at prosent-tallet 60 ikke er uttrykk for noen eksisterende skolepolitisk målsetting.

Tabell 22 nedenfor viser utvidelsesbehovet for filologer i den högre skolen for de tre 5 årsperioder 1960-1964, 1965-1969 og 1970-1974 etter de ovennevnte forutsetninger. Tabellene 11 og 12 i vedlegget viser prognosene over antall elever i gymnas og ungdomsskole og tabellene 13, 14 og 15 viser totalbehovet og utvidelsesbehovet for filologer de enkelte år i de to skoleslag, hver for seg og samlet.

Tab. 22. Prognose over utvidelsesbehovet for filologer i den högre skolen for årene 1960-1975 etter alternative forutsetninger om klassestörrelse og elevtall i ungdomsskole og gymnas.

	Utvidelsesbehovet for filologer					
	1960-1964		1965-69		1970-1974	
	I alt	pr. år	I alt	pr. år	I alt	pr. år
Alternativ 1a	1496	299	794	159	322	64
" 1b	957	191	1333	267	1409	232
" 2a	984	197	273	55	139	28
" 2b	531	106	726	145	921	134

8. TILVEKSTBEHOVET I YRKER UTE NOM DEN HÖGRE SKOLEN

Sammenlikner vi antall filologer i yrker utenom den högre skolen pr. 1/1 1955 og pr. 1/1 1959, finner vi at bestanden har gått svakt tilbake, fra 1279 kandidater i 1955 til 1215 kandidater i 1959. (Jmför tab. 14 och 15). Men dette behöver ikke å bety at behovet for filologer i andre yrker er minsket eller vil avta i framtiden. Det påfallende er at gruppen har holdt seg omtrent konstant i en periode med ökende mangel i den högre skolen. Det er flere grunner som taler for en framtidig ökning i behovet for filologer i andre yrker. Bl.a. er det sannsynlig at behovet vil øke ved andre lærersteder som økonomisk gymnas, lærerskolene og universitetene som følge av de store artiumskullene i årene som kommer. Vi vil i det følgende gå nærmere inn på behovet for filologer innen de viktigste av disse yrkesgruppene.

Lærerskolene.

I skoleåret 1954/55 var det ansatt 35 filologer (cand.philol. og cand.mag.) ved lærerskolene. I 1958/59 var tallet økt til 54 og i 1959/60 til 61. Dette er en følge av den veldige utbygging av kapasiteten ved lærerskolene de siste 5 årene. I skoleåret 1954/55 var det 73 klasser ved lærerskolene (iflg. Statistisk Sentralbyrå) og i skoleåret 1960/61 er det planlagt et klassetall på 133 (iflg. St. prp. nr. 1 1959/60). En kan vel neppe regne med at lærerskolene vil bli utvidet i samme takt i årene framover. Ut over i annen halvdel av 1960-årene vil antall elever i barneskolen avta og behovet for lærere blir mindre som en følge av dette. Momenter som taler for et større behov for lærere, er en mulig for-kortelse av pliktig undervisningstid for lærere i barneskolen færre elever pr. klasse, økt etterspørsel etter lærere i den linjedelte ungdomsskolen og innföring av et 3. år ved 2-åriga lærerskoler. Det er på det nävarende tidspunkt vanskelig å avveie disse faktorene mot hverandre. Vi har her forutsatt at lærerskolene utvides med 6-7 klasser pr. år, som i de 2 siste årene, og at forholdet mellom antall klasser og antall filologer holdes konstant. Dette vil bety et tilvekst-behov på ca. 3 filologer årlig.

Økonomisk gymnas.

I 1955 var det ansatt 48 filologer (ikke timelærere) ved de økonomiske gymnas. I 1959 var tallet steget til 50 og i 1960 til 56 filologer. Det virker ikke urimelig å anta at det økonomiske gymnas og det vanlige gymnas vil følge omtrent samme utviklingstrend. Tabell 23 viser antall artianere og antall ferdige kandidater ved økonomisk gymnas årene 1953-1959.

Tab. 23. Antall artianere og antall kandidater fra økonomisk gymnas 1953 - 1959.

Eksamens-års	Antall artianere	Antall kandidater fra økonomisk gymnas ¹⁾	
		Antall	Prosentandel
1953	3508	187	5.3
1954	3525	253	7.2
1955	3750	372	9.9
1956	4241	364	8.6
1957	4522	408	9.0
1958	4847	419	8.6
1959	4938	503	10.2

Dersom vi forutsetter at forholdstallet mellom antall kandidater fra økonomisk gymnas og antall artianere holder seg konstant i årene framover, (ca. 10%) vil vi få den utvikling som tabell 24 viser.

Tab. 24. Prognose over antall artianere og antall kandidater ved økonomiske gymnas 1960 - 1975.

Eksamens-års	Antall artianere	Antall kandidater fra økonomisk gymnas ¹⁾
1960	5.231	523
1961	6.208	621
1962	7.811	781
1963	9.230	923
1964	10.683	1.068
1965	10.922	1.092
1966	13.173	1.317
1967	12.740	1.274
1968	12.521	1.252
1969	12.236	1.224
1970	12.486	1.249
1971	12.503	1.250
1972	13.227	1.323
1973	13.779	1.378
1974	14.133	1.413
1975	14.680	1.468

Artianerprognosene svarer til alt. 1 over elevtallet i gymnaset.

Dersom vi videre forutsetter at behovet for filologer ved de økonomiske gymnas følger samme utvikling som antall ferdige kandidater, får vi følgende tilvekstbehov for filologer:

i perioden 1960/64	53 filologer
" " 1965/69	16 "
" " 1970/74	17 "

1) Ekskl. studentlinjene.

Universitet og forskning.

Denne gruppen omfatter universitetene i Bergen og Oslo, høgskolene, forskningsrådene og andre offentlige og private vitenskapelige institusjoner, bl.a. universitetsbibliotekene, museer og vitenskapelige samlinger. I disse institusjonene var det pr. 1/1 1959 sysselsatt 200 filologer. Personer i del-tidsstilling er da ikke medregnet.

Det framtidige behov i denne sektor avhenger av ekspsansjonen i forskningen og den akademiske undervisningen. Behovet i undervisning bestemmes av tallet på studenter og av undervisningsstandarden. De historisk-filosofiske fakulteter i Bergen og Oslo er i ferd med å gjennomføre studieordninger som innebefører mer kurspreget undervisning, noe som betinger flere lærere i forhold til antall studenter. En enda sterkere behovskapende faktor blir den raske økningen i studenttallet vi vil få i årene som kommer.

Også behovet for forskere må i noen grad forutsettes å stige med økende studenttall, både fordi undervisningen skal gi studentene innföring i vitenskapelige problemstillinger og arbeidsmetoder, og fordi de fleste stillinger er kombinerte undervisnings- og forskerstillinger.

Noe eksakt uttrykk for personal-behovet i humanistisk forskning er selv-sagt umulig å sette opp. Det vil avhenge av forskningspolitiske målsettinger og tilgang på forskerbegavelser innen de enkelte fagområder, og av den prioriterte viktige kulturoppgaver får i framtidige offentlige budsjetter. - I vår prognose har vi antatt at antall forskerstillinger vil stige etter en lavere rute enn tallet på mer typiske undervisningsstillinger.

En prognose over tallet på filologistudenter ved universitetene i Bergen og Oslo og Lærerhøgskolen i Trondheim¹⁾ tilsier en økning i antall undervisningsstillinger med 100 % fram til 1965 og med 250 % fra 1960 til 1970.

Denne kraftige stigningen i studenttallet og derved i undervisningsbehovet skyldes både artianernes økende studietilbøyelighet og økningen i artiumskullenes størrelse. Dersom studietilbøyeligheten går ned eller tilgangen til det filologiske studiet begrenses, vil studenttallet og undervisningsbehovet bli tilsvarende lavere. Det er da ikke tatt hensyn til endringer i forholdstallet mellom studenter og lærere. Da vi regner med en lavere utbyggingstakt for de mer utprægte forskerstillinger, har vi for gruppen "universitet og forskning" under ett forutsatt en mindre prosentvis økning i antall stillinger enn den som er antydet ovenfor, nemlig en økning på 75 % til 1965, på 175 % fra 1960 til 1970 og 225 % fra 1960 til 1975. Dette gir følgende utvidelsesbehov for de 3 nærmeste 5-årsperiodene:

Perioden 1960 - 64	150	filologer
" 1965 - 69	200	"
" 1970 - 74	100	"

1) En foreløpig prognose fra NAVF's utredningsavdeling gir følgende tall for filologistudenter i alt ved universitetene i Oslo og Bergen og ved Lærerhøg-skolen:

1959/60	ca. 2000
1964/65	ca. 4000
1969/70	ca. 7000

Det arbeides for tiden med en revisjon av prognosetallene. Dette kan medføre vesentlige endringer for de tall som er benyttet her.

Andre yrker og yrkesuvirksomme.

Denne gruppen omfatter filologer som er sysselsatt i privat og offentlig administrasjon, annen undervisning enn nevnt ovenfor (opplysningsvirksomhet, brevkoler etc.), forlag, aviser, kringkasting, norske og internasjonale organisasjoner, free lance virksomhet. Den omfatter også filologer som har husarbeid som hovedyrke og filologer som er yrkesuvirksomme på grunn av sykdom eller uforklart. Vi har foreløpig ikke analysert behovet for hver av disse undergruppene. Tilsammen fantes 91 filologer eller 30.7% av det samlede antall i disse gruppene i 1959, og 1001 filologer i 1955.

Nedgangen i gruppen "andre yrker" og yrkesuvirksomme har altså vært meget liten, tiltross for at det i denne periode har oppstått mangel på filologer i den høgre skolen. Det er grunn til å tro at behovet vil stige innenfor gruppen "andre yrker". For den framtidige behovsutviklingen kan følgende betraktning gjøres gjeldende:

Det er rimelig å tro at det vil et stigende behov for folk med filologisk utdanning i forlag, aviser og forskjellig folkeopplysningsarbeid, som følge av stigende almendanning i samfunnet og økende økonomisk evne til å dekke kulturelle behov. Voksende utenrikshandel og internasjonal kontakt vil trekke i samme retning og bl.a. øke etterspørselen etter språkundervisning. I bedrifter og organisasjoner vil filologer trolig bli mer nytte til human- og public-relationsarbeid. Det vil bli skrevet mer bedrifts- og institusjonshistorie, mer by- og annen lokalhistorie.

Den nye studiordning for filologer gir adgang til å kombinere de tradisjonelle humanistiske fag med samfunnsvitenskapelige fag og realfag. Dette vil øke anvendeligheten av den filologisk utdannede arbeidskraft, og dermed kunne åpne nye stillinger for filologene.

Det er selvsagt umulig å si noe sikkert om hvor stor veksten i behovet vil bli. Vi bygger her på den antakelse at etterspørselen etter filologer i disse yrker vil vokse omtrent i takt med den totale etterspørsel i samfunnet. Vi har forutsatt en økning av antall filologer i gruppen "andre yrker og yrkesuvirksomme" på 3% pr. år i hele tidsrommet 1960-1975. Det gir følgende økning i tallet på filologer de 3 nærmeste 5 årsperioder.

1960/64	145 filologer
1965/69	170 "
1970/74	195 "

9. SUM AV ERSTATNINGSBEHOV OG TILVEKSTBEHOV FOR

FILOLOGER ÅRENE 1960 - 1975

Tabell 25 viser behovet for nye filologer i de tre 5 årsperioder 1960-64, 1965-69 og 1970-74 spesifisert på erstatningsbehov og utvidelsesbehov innen de enkelte yrkesgrupper. Da det antatte behov for filologer vanskelig kan dekkes fullt ut i de nærmeste årene, oppstår spørsmålet om underskuddet i begynnelsen av perioden vil bli akkumulert og tilsvarende øke behovet i siste del av perioden, eller om det vil bli varig dekket av annen arbeidskraft enn universitetsutdannede filologer. Dette spørsmål er drøftet nærmere i neste kapittel.

Tab. 25. Sum av erstatningsbehov og utvidelsesbehov for filologer i 5 årsperiodene 1960-64, 1965-69 og 1970-74.

	Behovet for nye filologer					
	Pr. 5 årsperiode			I gjennomsnitt pr. år		
	1960- 1964	1965- 1969	1970- 1974	1960- 1964	1965- 1969	1970- 1974
Utvidelsesbehovet:						
Den högre skole, alt. la	1496	794	322	299	159	64
" " " " 1b	957	1333	1409	191	267	282
" " " " 2a	984	273	139	197	55	28
" " " " 2b	531	726	921	106	145	184
Lærerskolen	15	15	15	3	3	3
Økonomisk gymnas	53	16	17	11	3	3
Universitet og forskning	150	200	100	30	40	20
Andre yrker og yrkesuvirksomme	145	170	195	29	34	39
Erstatningsbehov	173	194	293	35	39	59
Sum av erstatningsbehov og utvidelsesbehov, alt. la	2032	1389	942	406	278	188
" " " 1b	1493	1928	2029	299	386	406
" " " 2a	1520	868	759	304	174	152
" " " 2b	1067	1321	1541	213	264	308

10. JAMFÖRING AV BEHOV OG TILGANG.

I tabell 26 nedenfor har vi stilt sammen prognosene over den löpende tilgang¹⁾ og det löpende behov i de 3 nærmeste 5-årsperioder.

Tab. 26. Prognose for behovet for nye kandidater sammenliknet med prognosene for tilgangen for 5-årsperiodene 1960 - 64, 1965 - 69, 1970 - 74. Det löpende underskudd/overskudd i de enkelte perioder (- for underskudd).

	Antall nye kandidater					
	Pr. 5-årsperiode			I gjennomsnitt pr. år		
	1960- 1964	1965- 1969	1970- 1974	1960- 1964	1965- 1969	1970- 1974
Behovet for nye kandidater, alt. 1a						
" " " " " 1b	2032	1389	942	406	278	188
" " " " " 2a	1493	1928	2029	299	386	406
" " " " " 2b	1520	868	759	304	174	152
" " " " " 1b	1067	1321	1541	213	264	308
Tilgangen på nye kandidater	921	1501	2940	184	300	588
Overskudd/underskudd alt. 1a	-1111	112	1998	-222	22	400
" " " " " 1b	-572	-427	911	-114	-85	182
" " " " " 2a	-599	633	2181	-120	127	436
" " " " " 2b	-146	180	1399	-29	36	280

Alle våre regneeksempler viser at det vil bli et løpende underskudd på filologer i første del av prognoseperioden og et løpende overskudd i siste del. I den første femårsperioden vil underskuddet variere fra ca. 150 til ca. 1100 filologer, alt etter forutsetningene, i den neste femårsperioden vil mulighetene variere fra et underakunn på ca. 430 til et overskudd på ca. 630, og i siste periode vil overskuddet bli fra ca. 900 til ca. 2200 filologer.

Tallet for behovet i de 2 siste femårsperiodene gjelder bare om det løpende behov blir dekket i den foregående periode. Som vi ser av tabell 26 vil ikke tilgangen på filologer strekke til for å dekke det løpende behov i den første femårsperioden i noen av alternativene, og heller ikke i den andre femårsperioden i alternativ 1 b. Om ikke behovet dekkes av annen arbeidskraft, vil det løpende overskudd i siste del av prognoseperioden gå med til å dekke det akkumulerte underskudd fra periodens begynnelse. Tidspunktet for balanse vil variere noe etter hvilke forutsetninger som legges til grunn (men vil antakelig ligge innenfor tidsrommet 1969 - 1975). I tabell 27 og fig. 3 er det totale behov (antall stillinger) stilt opp mot det totale antall filologer under pensjonsalder for hvert enkelt år i tidsrommet 1960 - 1975.

Tab. 27. Jamføring av prognesen for det totale behov med prognosene for det totale antall filologer under pensjonsalder for hvert enkelt år i tidsrommet 1960 - 1975.

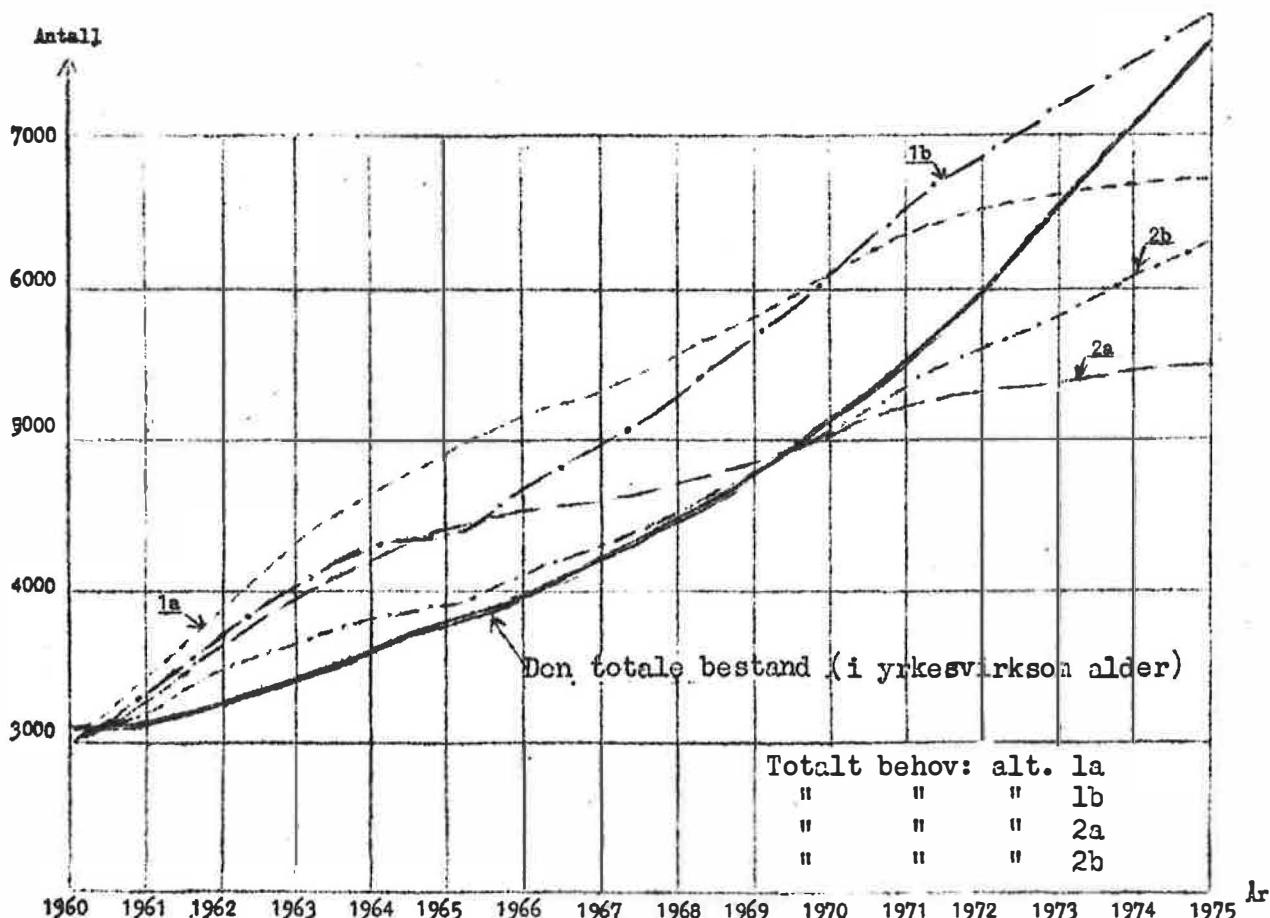
	Antall stillinger og antall filologer ¹⁾															
	1/1 1960	1/1 1961	1/1 1962	1/1 1963	1/1 1964	1/1 1965	1/1 1966	1/1 1967	1/1 1968	1/1 1969	1/1 1970	1/1 1971	1/1 1972	1/1 1973	1/1 1974	1/1 1975
Totalbehov alt. 1a	3005	3426	3885	4301	4675	4864	5135	5303	5528	5777	6059	6346	6492	6596	6664	6708
" " 1b	3505	3346	3702	3999	4245	4325	4663	4927	5257	5630	6059	6523	6869	7192	7497	7795
" " 2a	3000	3302	3675	3975	4220	4347	4515	4591	4718	4854	5021	5240	5313	5383	5446	5487
" " 2b	3000	3227	3507	3708	3853	3894	4128	4291	4507	4742	5021	5371	5587	5814	6047	6269
Samlet antall filologer	3046	3162	3292	3439	3608	3794	3997	4217	4460	4749	5101	5499	5973	6510	7112	7748
Underskudd/overskudd ³⁾																
" alt. 1a	+ 41 ²⁾	-255	-593	-862	-1067	-1070	-1138	-1086	-1068	-1028	-958	-847	-519	- 86	+ 448	+1040
" 1b	+ 41 ²⁾	-184	-410	-560	-637	-349	-666	-710	-797	-881	-958	-1024	-896	- 682	- 385	- 47
" 2a	+ 46 ²⁾	-140	-356	-536	-612	-553	-518	-374	-258	-105	+ 80	+ 259	+660	+1127	+1666	+2261
" 2b	+ 46 ²⁾	- 65	-215	-269	-245	-100	-131	- 74	- 47	+ 7	+ 80	+ 128	+386	+ 696	+1065	+1479

1) Behovstallene er beregnet pr. 1/1 hvert år. For den høye skolen vil behovet imidlertid melde seg i august det foregående år.

2) Når det framkommer et lite overskudd på filologer i 1960 skyldes dette at vi i behovsprognosene forutsetter noe lavere forholdstall for filologer/andre lærere enn det vi faktisk har hatt inntil 1960.

3) - for underskudd, + for overskudd.

Fig. 3. Prognose over samlet antall filologer i yrkesvirkson alder og det totale behovet for filologer i årene 1960 - 1975.

Det at tilgangen på filologer er så forsinket i forhold til behovet, vil skape problemer både for arbeidsgivere og arbeidstakere, kanskje særlig innenfor den høgre skolen. Hvor store vanskelighetene blir, vil særlig avhenge av 1) hvilke av de alternative behovsprognosene som viser seg å være mest realistiske, 2) hvordan underskuddet på filologer de nærmeste årene dekkes og 3) hvilke sysselsetningsmuligheter som vil finnes i yrker utenom den høgre skolen i slutten av 1960- og begynnelsen av 1970-årene.

Alternativ 1a og b representerer en moderat videreföring av den nåværende tendens når det gjelder ungdommens valg av teoretisk utdanning i ungdomsskole og gymnas, alternativ 2a og b representerer en relativ nedgang i antall med teoretisk utdanning i ungdomsskolen/realskolen, og stabilisering i gymnaset. Det er i alternativ 2a og b ikke regnet med noe behov for filologer til å dekke undervisningen i 7. klasse. Alternativ 2 vil antakelig føre til økt avvisningsprosent i realskole og g-linje og et snevrere rekrutteringsgrunnlag for gymnaset. Det vil medføre større krav til utbygging av de andre linjene og til utdanning av yrkeslærere.

Filolog-andelen av lærerne vil i alle tilfelle synke under det som har vært vanlig i Norge etter krigen, og under den norm som er stilt opp i behovsanalysen. Tab. 28 og 29 nedenfor viser hvordan prosentandelen med filologer vil endre seg de nærmeste årene etter alternativ 1a og b.

Tab. 28. Den del av "filologtimene" som vil bli dekket av filologer med full universitetsutdanning i den linjedelte ungdomsskolen og realskolen, hvis hele tilgangen på nye kandidater går til den högre skolen, og gymnaset får 95 % dekning av sitt filologbehov.

År	Dekningsprosent i ungdomsskolen og realskolen	
	alt. 1a	alt. 1b
1960	62,4	62,4
1961	51,6	55,3
1962	43,2	49,7
1963	39,0	48,3
1964	37,8	50,1
1965	41,1	57,1
1966	43,0	56,1

Tab.29. Den del av "filologtimene" som vil bli dekket av filologer med full universitetsutdanning i den linjedelte ungdomsskolen og realskolen, hvis 42,4 % av tilgangen på lektorer og 17,5 % av tilgangen på adjunkter begynner i den högre skolen, og gymnaset får 95 % dekning av sitt filologbehov.

År	Dekningsprosent i ungdomsskolen og realskolen.	
	alt. 1a	alt. 1b
1960	60,9	60,9
1961	45,4	48,7
1962	33,4	39,1
1963	26,0	33,6
1964	20,8	30,3
1965	19,7	31,5
1966	17,3	26,3

Selv om alle nye filologer de nærmeste årene går inn i den högre skolen, vil dekningsprosenten for filologer i ungdomsskoler synke til 37,8 i 1964 etter alternativ 1a og til 48,3 i 1963 etter alt.1b. (Det forutsettes da ingen overgang av filologer fra andre yrker og 95 % filologdekning i gymnaset.) Dersom den högre skolen bare får den andel av de nye kandidater som har vært vanlig de siste årene, og det ikke skjer "innvandring" av filologer fra andre yrker, vil dekningsprosenten kunne synke til under 20 i alternativ 1a og til under 30 i alternativ 1b.

Om det ikke skaffes andre lærere til å dekke underskuddet på filologer, kan det føre til en vesentlig senkning både av undervisningsstandarden og utdanningsfrekvensen - og dermed til at skolesystemet kapitulerer overfor de store ungdomskullene. I tillegg til de lærere som trengs for å dekke underskuddet på filologer, kommer den store økning i behovet for slike lærere som vil følge av den alminnelige utbygging av den högre skolen. Vi har forutsatt at 40 % av behovet for filologer i ungdomsskolen og realskolen dekkes av ikke-universitetsutdannede lærere. Dette betinger et utvidelsesbehov fram til 1966 for disse lærerne på ca. 670 etter alternativ 1a og ca. 490 etter alternativ 1b. Dertil kommer det antall som skal til for å dekke underskudd på realister. Om den

högre skolen får dekket sitt behov for andre lärere, vil disse da bli permanent i dette skoleslaget? Vil dette i så fall "skjære vekk" en del av filologbehovet, slik at vi får balanse mellom tilgang og etterspørsel på et tidligere tidspunkt enn det som går fram av prognosene ovenfor (tab. 27)? - Selv om de fleste av de folkeskolelärere med tilleggsutdanning som kommer inn i den högre skolen de nærmeste 5 - 6 årene blir værende der, behöver ikke dette före tillat den ökande tilgangen på filologer i slutten av 1960-årene blir uteslagningsförfarande. Som fölge av normal avgang av lärare (utan universitetsutdanning) och särskilt på grunn av den forutsatte ekspansjonen, vil den högre skolen antakligen kunna absorbera dem. Dette betinjer da att en dekker det löpande lärarbehovet i ungdomsskole och gymnas i slutten av 1960-årene vesentlig med adjunkter och lektorer, och ikke tar inn så många andre lärare. Hvor lett detta lar seg göra vil i noen grad avhänga av framtidige löns- och arbeidsförhållanden i barneskolen.

Omstillningsproblemene vil bli lettest att lösa om forutsetningarna i alternativ 1b eller 2b inntreffer - en moderat senking av undervisningsstandarden de nærmeste 5 årene, och en gradvis förbedring de närmaste 10 åren. En nedgång i studie-tilbörligheten de nærmaste åren vil också kunna föra till bedre balanse mellan den löpande tillgangen och det löpande behovet i åren omkring 1970. - Vi vet heller inte om universitetet och Lärarhögskolan vil makte att ta i mot alla de studenterna som efter forutsetningarna vil melde sig i mitten av 1960-åren. - Alla disses usikre faktorene kan forskyva tidspunkten för balanse mellan behov och tillgang, men det virker mest rimlig att anta att det i alla fall vil inntreffe i första halvdel av 1970-åren.

Vil det bli överproduktion på filologer i 1970-åren? Om forutsetningarna ellers slår till, vil tallet på filologer som må beskjedtigas ges utanom den högre skolen i 1975 efter alternativene 1a - 1b variera från ca. 3400 till ca. 2300 mot ca. 1250 i 1960. Om det skal bli arbetsmöjligheter för de stora filologkullarna i 1970-åren, vil bl.a. avhänga om det finnes latente behov som kan deckas med et mer nyansert utdanningsopplägg.

Vi vil i 1970-åren få et långt mindre sysselstningsproblem för våra filologer enn Sverige får för sine. Det finns över 11 000 såkallade "rene humanister" i Sverige i dag, i fölge uppgaver i : 1955-års universitetsutredning bind VI "Universitet och högskolor i 1960-talets samhälle," mot våra ca. 3 000 filologer. (Rene humanister: alla personer med minst fil. kand. eksamen från humanistisk fakultet, fratrakket alla med pedagogisk - psykologisk eller samfunnsvitenskapelig studieretning.) I 1975 vil det i Sverige ifölge prognos i universitetsutredningen finnas ca. 25 000 rene humanister mot ca. 7 700 filologer i Norge samma år. Av den svenska utredningen går det fram att en i Sverige mener att det kan ske att det store antalet humanister ved att införa en mer differensierad utdanning vid universitetet. Det föreslås alternativa läseplaner och fagkombinationer med sikte på att kvalifisera folk för stillinger i närings- och organisationslivet, i bibliotek, arkiv och opplæringsarbeid - och som journalister. Det tenkas här delvis på kombinasjoner av humanistiske och samfunnsvitenskapelige fag.

Et liknande opplägg skulle kanskje ge en lösning också på våra långt mindre, framtidige overskuddsproblem.

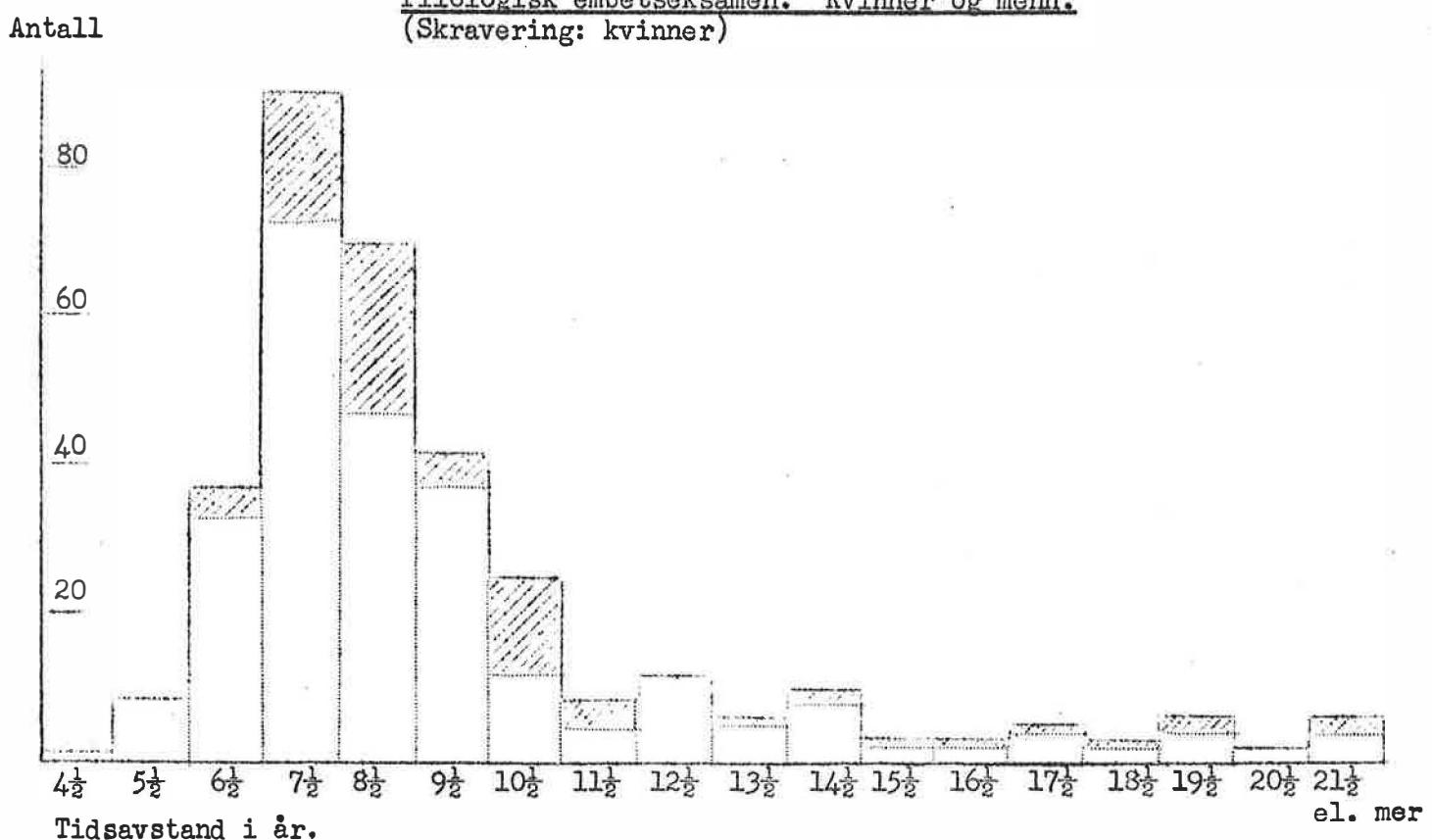

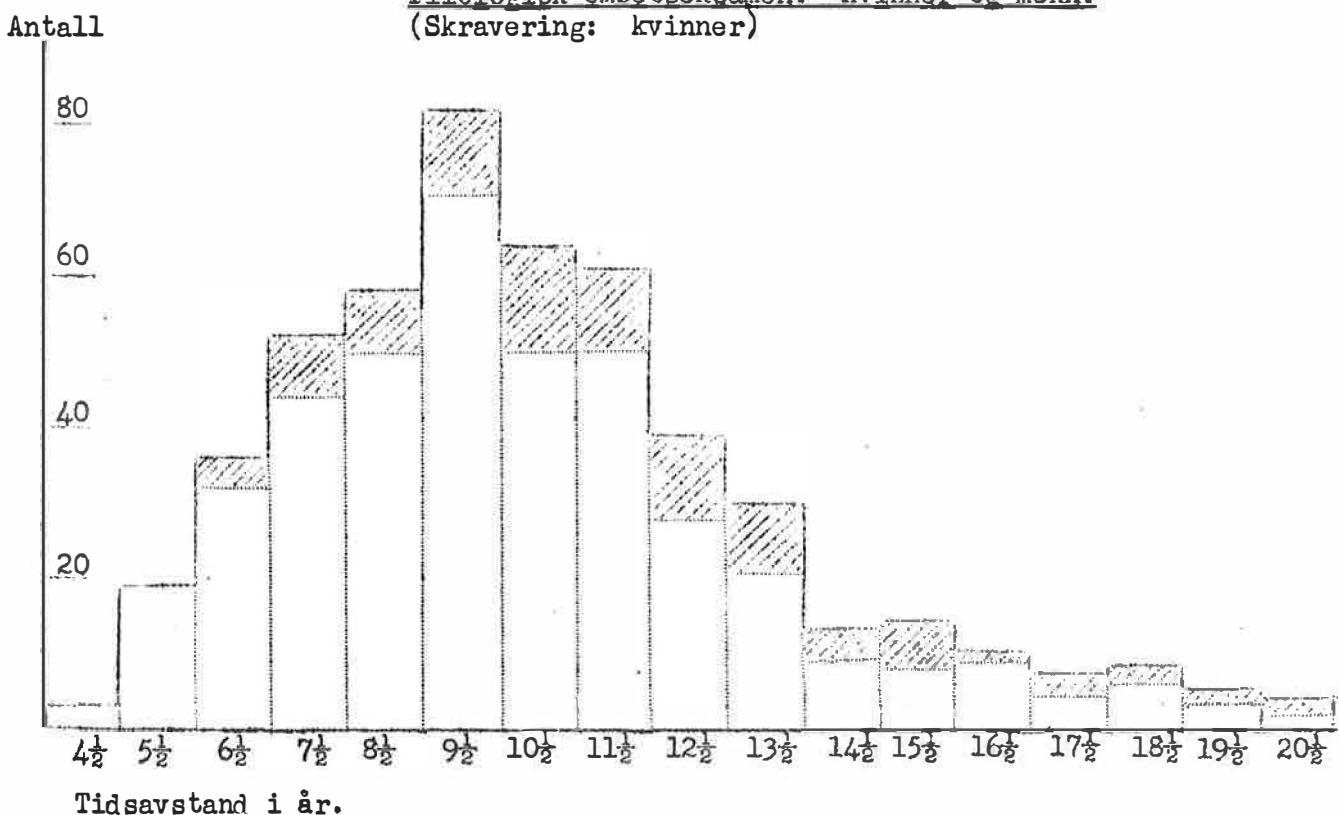

Vedlegg 12

Fig. 1. Tilgangen på filologer med lektoreksamen fra artiumskullene 1930-34 fordelt etter tidsavstand fra examen artium til filologisk embetseksamen. Kvinner og menn.
(Skravering: kvinner)

Fig. 2. Tilgangen på filologer med lektoreksamen fra artiumskullene 1935-39 fordelt etter tidsavstand fra examen artium til filologisk embetseksamen. Kvinner og menn.
(Skravering: kvinner)

Vedlegg 13

Fig. 3. Tilgangen på filologar med lektoreksamen fra artiumskullene 1940-44 fordelt etter tidsavstand fra examen artium til filologisk embetseksamen. Kvinner og menn.
(Skravering: kvinner)

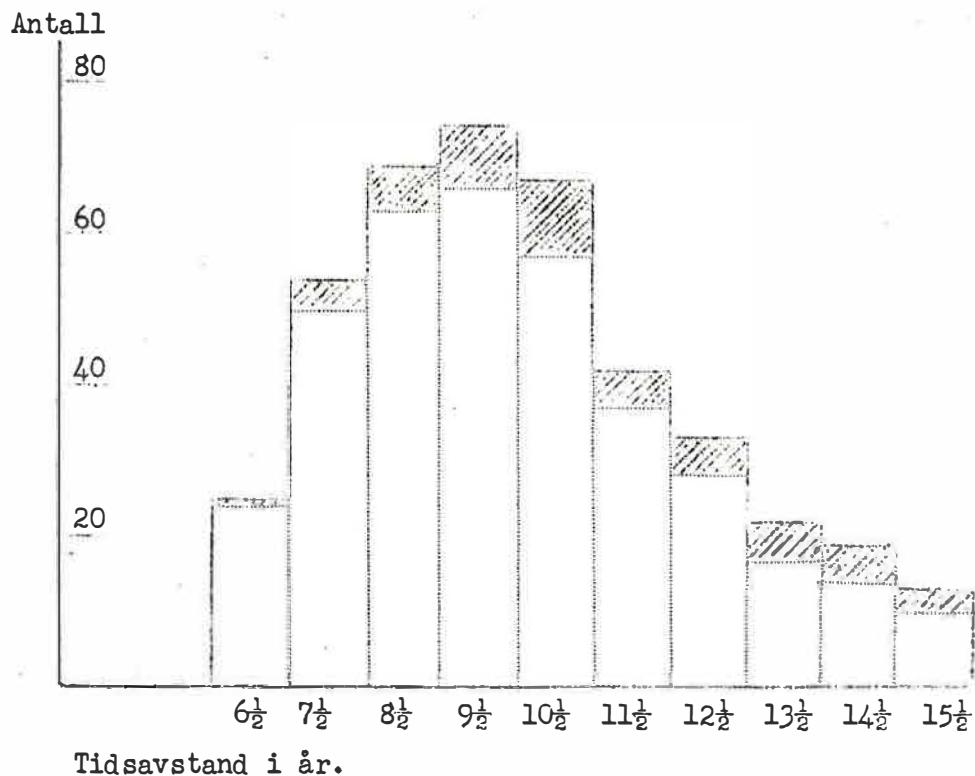
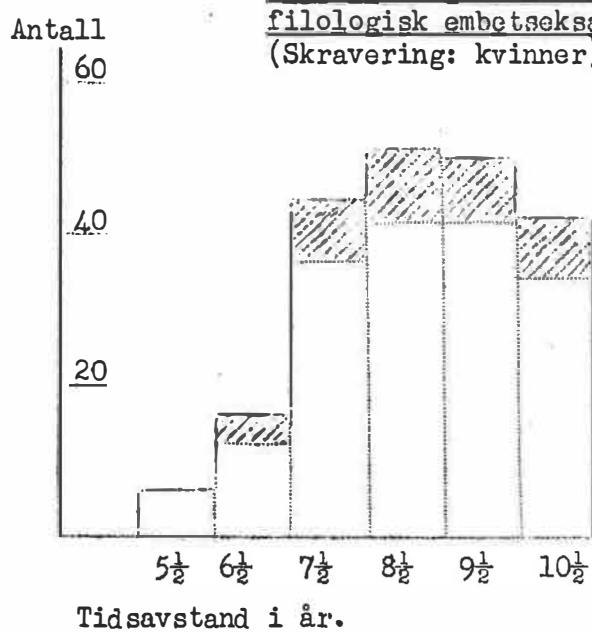

Fig. 4. Tilgangen på filologer med lektoreksamen fra artiumskullene 1945-49 fordelt etter tidsavstand fra examen artium til filologisk embetseksamen. Kvinner og menn.
(Skravering: kvinner)

OM TILGANGEN PÅ OG BEHOVET FOR FILOLOGER - SAMMENDRAG

Denne utredning inneholder prognosør over tilgang og behov for filologer for tidsrommet fram til 1975. Den gir dels en ajourföring og dels en videreföring av de oversikter og prognosør som ble utarbeidet ved Norges almenvitenskapelige forskningsråd i 1956.

Prognosén over tilgangen på filologer bygger på materiale som er samlet inn ved universitetene i Bergen og Oslo og på en prognose over tallet på artianere som tidligere er utarbeidet ved NAVF's utredningsavdeling.

Tilgangen til det filologiske studiet har økt sterkt i siste halvdel av 1950-årene, den er blitt nesten 3-doblet på 4 år. I 1955 tok 173 filologistudenter eksamen i almen språkvitenskap, i 1959 var tallet steget til 475. - I prognosén er det regnet med en tilgang til studiet i tiden framover på 11.5% av artiumskullet. Det vil gi ca. 900 nye filologistudenter i 1965. Det statistiske materialet gir grunn til å anslå at ca. 35% av de kvinnelige og 75% av de mannlige studentene vil fullføre studiet med enten lektor- eller adjunkteksemten. På grunn av den lange studietiden (tidsavstanden fra artium til lektoreksamen er nå ca. 11 år og til adjunkteksemten ca. 10 år i gjennomsnitt) vil ikke den ökende tilgangen til filologistudiet gi seg utslag i tallet på ferdige kandidater før i annen halvdel av 1960-årene. Ifölge prognosén vil vi i 5-årsperioden 1960-64 få ca. 90 lektorer og 95 adjunkter i gjennomsnitt pr. år, i årene 1965-69 ca. 160 lektorer og 140 adjunkter pr. år og i årene 1970-74 ca. 330 lektorer og 260 adjunkter pr. år. - Til sammenlikning kan nevnes at det i perioden 1946-59 ble uteksaminert gjennomsnittlig 87 lektorer og 41 adjunkter pr. år.

En undersökelse av filologenes yrker i 1959 viser fölgende fordeling: Sysselsatt i den högre skolen 59%, ved universitet, högskoler og i forskning 6.7%, i offentlig administrasjion 2.3%, i andre yrker, bl.a. i presse, forlag, kringkasting og selvständig virksomhet 32%. Forholdsvis mange av de yngre filologene finnes i yrker utenom den högre skolen.

Prognosén over behovet bygger på en vurdering av utviklingstendensen på de forskjellige yrkesråder for filologer. På grunn av de mange usikkerhetsfaktorene er prognosén formet som regneeksempler bygget på alternative forutsetninger. Mange av usikkerhetsmomentene knytter seg til utviklingen av den linjedelte ungdomsskolen. I alternativ 1 har vi forutsatt at 50% av ungdommen går på realskolen eller den teoretisk linje i ungdomsskolen, og at sökningen til gymnasiet øker gradvis slik at 24% av ungdomskullet tar artium i 1975. I alternativ 2 er det forutsatt at bare 1/3 av ungdomskullet går på realskole eller teoretisk linje i ungdomsskolen, og at 18% tar artium. For hvert av disse alternativene er det to ulike forutsetninger om elevtallet pr. klasse: a) med 25 elever i gjennomsnitt pr. klasse for hele tidsrommet 1960-1975, og b) med varierende elevtall pr. klasse, fra 25 i 1960 til 30 i 1965 og deretter en gradvis senkning til 25 i 1970 og 20 i 1975.

Ifølge behovsprognosene vil vi få en sterk stigning i behovet for filologer i de neste 10-15 år, fra ca. 3000 i 1960 til ca. 5000 eller ca. 6000 i 1970 og til ca. 6300 eller ca. 7800 i 1975 etter henholdsvis det laveste og det høyeste alternativet.

En jämföring av prognosene över behov och tillgång visar att vi kommer ha underskott på filologer i mesteparten av 1960-åren, även efter det lavaste behovsalternativet. Störst kommer underskottet antakligen vara omkring 1965-1966. De många osäkra faktorene kan förskjuta tidspunkten för balansen mellan behov och tillgång, men det är mest sannsynligt att det kommer inntreffe i första halvdel av 1970-åren. -

Det är på det nävärande tidspunkt umulig å ha en begrundat mening om hvorvidt det blir overproduksjon av filologer i 1970-årene. Blir tillgangen så stor som forutsatt i prognosens, må en langt større prosent av filologene enn nå sysselsettes utenom den høye skolen. Arbeidsmulighetene for de store kandidatkullene i 1970-årene vil bl.a. avhenge av om det i presse og folkeopplysningsarbeid, i bedrifter og organisasjoner, finnes latente behov som kan dekkes med et mer nyansert utdanningsopplegg enn det nävärende.